

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul XII — Nr. 508

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 17 octombrie 2000

SUMAR

Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 141 din 13 iulie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. 3 din Codul penal.....	1-3
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRĂȚIEI PUBLICE CENTRALE	
256. — Ordin al președintelui Oficiului pentru Protecția Consumatorilor pentru aprobarea criteriilor de evaluare și selectare a asociațiilor pentru protecția consumatorilor care înființează și în care funcționează centre de consultanță și informare a consumatorilor, precum și a modelului convenției încheiate.....	3-4

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 141 din 13 iulie 2000

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. 3 din Codul penal

Lucian Mihai — președinte
Costică Bulai — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Lucian Stângu — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Iuliana Nedelcu — procuror
Maria Bratu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. 3 din Codul penal, excepție ridicată de Dănuț Cârpați în Dosarul penal nr. 898/2000 al Judecătoriei Gherla.

La apelul nominal lipsește Dănuț Cârpați, autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, cu susținerea că dispozițiile art. 60 alin. 3 din Codul penal, în redactarea anterioară modificărilor

aduse prin Legea nr. 140/1996, nu contravin prevederilor art. 16 din Constituție. În jurisprudența sa Curtea Constituțională a statuat în mod constant că egalitatea nu înseamnă uniformitate și că pentru situații diferite se impun soluții juridice diferite.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:
Prin Încheierea din 17 aprilie 2000, pronunțată în Dosarul penal nr. 898/2000, **Judecătoria Gherla a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. 3 din Codul penal, în redactarea anterioară modificării acestuia prin Legea nr. 140/1996**, excepție ridicată de Dănuț Cârpați.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege, care prevede condiții diferite pentru obținerea liberării condiționate și care este incident în cauză, dispozițiile sale fiind mai favorabile, creează o situație de inegalitate între condamnații care prestează muncă și, prin aceasta, realizează mai repede fracțiunea de pedeapsă cerută de lege pentru obținerea liberării condiționate, pe de o parte, și condamnații care, din cauze indepedente de voința lor, nu participă la muncă și de

aceea trebuie să execute efectiv fracțiunile de pedeapsă, pe de altă parte, ceea ce contravine, în opinia sa, prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, conform cărora „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări*”. El arată că incapacitatea sa de muncă, determinată de cauze independente de voința sa, l-a adus în situația de a nu realiza fracțiunea de pedeapsă necesară liberării condiționate, în timp ce condamnații sănătoși, care au putut presta munca în penitenciar, se pot libera condiționat. După părerea sa, art. 60 alin. 3 din Codul penal creează o discriminare fățișă între, pe de o parte, cei care vor să lucreze, dar din cauze obiective nu pot să o facă și, pe de altă parte, cei care vor să lucreze și pot să o facă pentru că sănătatea le permite. Se ajunge astfel la situația ca un om bolnav care ar dori să lucreze, dar nu poate, să aibă mai puține șanse de a fi liberat condiționat decât unul sănătos. Textul art. 60 alin. 3 îngreudește dreptul la liberare condiționată al deținuților care nu au putut presta muncă datorită unei boli grave de care suferă, creând o situație de inegalitate între persoanele care pot munci și cele care nu pot munci din motive independente de voința lor.

Exprimându-și opinia asupra excepției de neconstituționalitate ridicate, instanța de judecată arată că aceasta este neîntemeiată. Dispozițiile art. 60 alin. 3 din Codul penal, înainte de modificarea adusă prin Legea nr. 140/1996, text aplicabil în speță, are, în principiu, aceeași formulare ca și actualul text al art. 60 alin. 1, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 140/1996. În practica sa judiciară Curtea Constituțională a decis în mod constant că principiul egalității în drepturi, consacrat prin art. 16 alin. (1) din Constituție, nu înseamnă aplicarea aceluiași regim juridic unor situații care prin specificul lor sunt diferite. Se citează în acest sens Decizia nr. 139 din 19 noiembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 7 din 20 ianuarie 1997. Liberarea condiționată, arată instanța, este un mijloc de individualizare a executării pedepsei închisorii în faza executării acesteia. Ea nu constituie un drept, ci doar o vocație a condamnatului, după cum nu constituie o obligație, ci doar o facultate pentru instanță.

Stăruința în muncă și disciplina constituie condiții exprese după executarea de către condamnat a fracției din pedeapsa închisorii prevăzute pentru acordarea liberării condiționate. Când condamnatul este bolnav și nu a putut fi folosit la muncă, prima condiție se rezumă doar la „dovezi temeinice de disciplină”. Prin reglementarea de către legiuitor a modului de calculare a fracțiilor de pedeapsă ce trebuie executate, prin includerea în aceste fracții a părții din durata pedepsei care se consideră, potrivit legii, ca executată pe baza muncii prestate, nu se creează un regim favorabil condamnaților care au prestat munca, în comparație cu cei care, din motive de sănătate sau din cauze obiective, nu sunt folosiți la muncă. Pe de o parte, condamnații care muncesc trebuie să execute efectiv o fracție din pedeapsă, iar pe de altă parte, aceiași condamnați pot fi mai bine cunoscuți după modul în care își îndeplinesc obligațiile de muncă, după rezultatele obținute, din atitudinea lor față de regulile de disciplină a muncii, din dorința de a-și completa cunoștințele generale și profesionale și din atitudinea față de regulamentul de ordine interioară a locului de detenție.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a Curții Constituționale a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului României, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază excepția ca fiind neîntemeiată, arătând că aplicarea unui tratament diferențiat persoanelor condamnate, în cazul liberării condiționate, după criteriul muncii prestate, nu aduce atingere principiului egalității în drepturi a cetățenilor, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece principiul egalității nu înseamnă uniformitate. În acest sens este citată jurisprudența Curții Constituționale, menționându-se deciziile nr. 70/1993, nr. 79/1994 și nr. 139/1996.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Textul de lege, considerat de autorul excepției ca fiind neconstituțional, este acela al art. 60 alin. 3 din Codul penal, anterior modificării acestuia prin Legea nr. 140/1996, cu următorul conținut: „*Condamnatul care din cauza sănătății sau din alte cauze nu a fost niciodată folosit la muncă ori nu mai este folosit, poate fi liberat condiționat după executarea fracțiilor de pedeapsă arătate în art. 59 sau, după caz, în alin. 1 și 2 din prezentul articol, dacă dă dovezi temeinice de disciplină și de îndreptare*”.

Textul art. 60 alin. 3 din Codul penal în redactarea anterioară modificării, criticat de autorul excepției ca fiind neconstituțional, este preluat, în principiu, în art. 60 alin. 1 din Codul penal, în urma modificării acestuia prin Legea nr. 140/1996, și are următorul conținut: „*Condamnatul care, din cauza stării sănătății sau din alte cauze, nu a fost niciodată folosit la muncă ori nu mai este folosit, poate fi liberat condiționat după executarea fracțiilor de pedeapsă arătate în art. 59 sau, după caz, în art. 59¹, dacă dă dovezi temeinice de disciplină și de îndreptare*.” În temeiul art. 15 alin. (2) din Constituție și al art. 13 din Codul penal, având în vedere că prin Legea nr. 140/1996 au fost modificate, în sens restrictiv, condițiile de acordare a liberării condiționate, astfel încât sunt mai favorabile condamnatului reglementările anterioare modificării, rezultă că în cauza de față sunt incidente dispozițiile art. 60 alin. 3 din Codul penal, în redactarea anterioară.

Dispozițiile art. 60 alin. 3 din Codul penal, în redactarea anterioară, sunt considerate de autorul excepției ca fiind contrare prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, referitoare la egalitatea în drepturi, deoarece creează o inegalitate între, pe de o parte, condamnații care participă la muncă și obțin un număr de zile considerate ca executate pe baza muncii prestate și pot obține mai repede liberarea condiționată și, pe de altă parte, condamnații care din cauza sănătății sau din alte cauze nu sunt sau nu mai sunt folosiți la muncă și, datorită acestui fapt, pot fi liberați condiționat numai după executarea efectivă a fracțiilor din pedeapsă.

Susținerile autorului excepției, în sensul că dispozițiile legale criticate ar înfrânge principiul egalității în drepturi, înscris în art. 16 alin. (1) din Constituție, nu pot fi primite. În jurisprudența sa Curtea Constituțională a subliniat în mod constant că egalitatea nu înseamnă uniformitate și că pentru situații diferite se impun soluții juridice diferite. Astfel, în Decizia nr. 139 din 19 noiembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 7 din 20 ianuarie 1997, Curtea Constituțională a arătat că principiul egalității în drepturi nu înseamnă „*eo ipso*” aplicarea aceluiași regim juridic unor situații care, prin specificul lor, sunt diferite. De asemenea, în Decizia nr. 256 din 17 iunie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 134 din 2 aprilie 1998, Curtea Constituțională a statuat că principiul egalității nu presupune uniformitate, așa încât toate situațiile să fie tratate în același fel, ci presupune ca la situații egale să corespundă un tratament egal, iar la situații diferite să existe un tratament diferit. Principiul egalității nu se opune ca o lege să stabilească reguli diferite în raport cu persoane care se află în situații diferite.

Este firesc și echitabil ca legiuitorul să îi stimuleze pe condamnații care desfășoară o muncă utilă, sunt stăruitori în muncă și dau dovadă prin aceasta că s-au îndreptat. Cei care satisfac aceste condiții se bucură de acest tratament fără discriminări, după cum cei care nu prestează munca, indiferent din ce cauză, sunt supuși altui tratament, tot fără discriminări. Este atributul

exclusiv al legiuitorului de a stabili condițiile în care poate fi acordată liberarea condiționată, mijloacele de stimulare a condamnaților în vederea îndeplinirii scopurilor pedepsei etc.

Liberarea condiționată nu este un drept al condamnaților, ci doar o vocație pe care o au, prin voința legiuitorului, toți condamnații care, după ce au executat fracțiunile de pedeapsă stabilite de lege, după criteriile arătate, îndeplinesc, de asemenea, și condiția de a fi disciplinați și de a da dovezi temeinice de îndreptare, inclusiv atunci când nu prestează muncă.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. 3 din Codul penal, excepție ridicată de Dănuț Cârpați în Dosarul penal nr. 898/2000 al Judecătorei Gherla.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 iulie 2000.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

OFICIUL PENTRU PROTECȚIA CONSUMATORILOR

ORDIN

pentru aprobarea criteriilor de evaluare și selectare a asociațiilor pentru protecția consumatorilor care înființează și în care funcționează centre de consultanță și informare a consumatorilor, precum și a modelului convenției încheiate

Președintele Oficiului pentru Protecția Consumatorilor, în baza prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 776/2000 privind organizarea și funcționarea Oficiului pentru Protecția Consumatorilor, având în vedere prevederile art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 88/2000 privind finanțarea centrelor de consultanță și informare a consumatorilor, emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Criteriile de evaluare și selectare a asociațiilor pentru protecția consumatorilor care înființează și în care funcționează centre de consultanță și informare a consumatorilor, prezentate în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă modelul convenției prevăzute la art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 88/2000 privind finanțarea centrelor de

consultanță și informare a consumatorilor, prezentat în anexa nr. 2.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Oficiului pentru Protecția Consumatorilor,

Eliade Corneliu Mihăilescu

București, 10 octombrie 2000.

Nr. 256.

ANEXA Nr. 1

CRITERIILE DE EVALUARE ȘI SELECTARE

a asociațiilor pentru protecția consumatorilor care înființează și în care funcționează centre de consultanță și informare a consumatorilor

Desemnarea asociațiilor pentru protecția consumatorilor care înființează și în care funcționează centre de consultanță și informare a consumatorilor se face pe baza următoarelor criterii:

1. activitatea desfășurată pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale consumatorilor și experiența în domeniul serviciilor de consultanță;

2. interpretarea termenilor de referință, care să demonstreze înțelegerea proiectului și problemele cheie ale acestuia;

3. numărul, calificarea și experiența personalului propus pentru asigurarea funcționării centrului de consultanță;

4. prezentarea programului detaliat al activității de consultanță și rezultatele măsurabile ale acestuia, calendarul realizării proiectului

și costurile necesare în vederea înființării și funcționării centrului pe o perioadă de un an, din care contribuția asociației pentru protecția consumatorilor;

5. impactul asupra dezvoltării cooperării permanente dintre diferite organizații de consumatori pentru creșterea nivelului de conștientizare a consumatorilor.

ANEXA Nr. 2

CONVENȚIE

încheiată între Oficiul pentru Protecția Consumatorilor (după caz, consiliul local), cu sediul în, telefon, cod fiscal, cont virament deschis la, reprezentat de, și
(numele, prenumele și funcția)

Asociația pentru Protecția Consumatorilor, cu sediul în, telefon, cod fiscal, cont virament deschis la, reprezentată de, președintele asociației,
(numele și prenumele)

pentru înființarea și funcționarea centrului de consultanță și informare a consumatorilor

Obiectul convenției

Art. 1. — Oficiul pentru Protecția Consumatorilor (după caz, Consiliul Local) alocă în anul o sumă de lei de la bugetul de stat (după caz, de la bugetul local) Asociației pentru înființarea și funcționarea centrului de consultanță și informare a consumatorilor care desfășoară activități gratuite în folosul consumatorilor, constând în informații, recomandări și consultanță pentru problemele legate de achiziționarea unui produs sau serviciu.

Obligațiile asociației

Art. 2. — Asociația, în calitate de beneficiar al finanțării, are următoarele obligații:

a) să folosească sumele în mod exclusiv în conformitate cu destinațiile prevăzute la art. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 88/2000;

b) să prezinte Oficiului pentru Protecția Consumatorilor (după caz, consiliului local), semestrial, un raport asupra activității;

c) în caz de nerespectare a prevederilor legale în vigoare să returneze, în termen de 15 zile de la data comunicării somației de plată, sumele primite, precum și penalitățile aferente acestora, potrivit dispozițiilor legale.

Obligațiile Oficiului pentru Protecția Consumatorilor (după caz, ale consiliului local)

Art. 3. — Oficiul pentru Protecția Consumatorilor (după caz, consiliul local) are, în raport cu obiectul convenției, următoarele obligații:

a) să asigure lunar fondurile necesare în vederea desfășurării activității centrului de consultanță și informare a consumatorilor;

b) să acorde asistență de specialitate pentru desfășurarea și realizarea activității centrului de consultanță și informare a consumatorilor.

Condiții de încetare a convenției

Art. 4. — Nerespectarea unor obligații asumate de către asociație dă dreptul Oficiului pentru Protecția Consumatorilor să dispună suspendarea plății aferente obligației asumate, până la reglementarea situației.

Art. 5. — În cazul în care asociația nu respectă condițiile legale în baza cărora s-a încheiat prezenta convenție Oficiul pentru Protecția Consumatorilor (după caz, consiliul local) are dreptul de a decide oricând încetarea aplicării convenției, notificând anularea plăților către asociație și solicitând restituirea sumelor acordate în termen de prin cerere de restituire, care capătă titlu executor de la data primirii.

Art. 6. — În cazul încetării activității centrului de consultanță și informare a consumatorilor bunurile de natura obiectelor de inventar și echipamentul, dobândite prin alocarea de sume, se pun la dispoziție Oficiului pentru Protecția Consumatorilor sau consiliilor locale pentru a fi distribuite cu titlu gratuit unei instituții publice cu profil similar sau pentru a fi valorificate în condițiile legii.

Art. 7. — Asociația va evidenția și va raporta separat veniturile și cheltuielile legate de suma primită potrivit dispozițiilor legale privind gestionarea fondurilor publice, conform Legii contabilității nr. 82/1991.

Art. 8. — Prezenta convenție s-a încheiat în 2 (două) exemplare, fiecare parte primind un exemplar.

OFICIUL PENTRU PROTECȚIA CONSUMATORILOR

ASOCIAȚIA

.....

.....

(după caz, consiliul local)

Numele și prenumele

Numele și prenumele

Funcția

Funcția

Semnătura

Semnătura

Ștampila

Ștampila

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro